

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΖΟΓΡΑΦΩΝ

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Η ΠΕΝΙΑ

Ο διάσημος ζωγράφος Δαβίδ Τενιβ είχε πάει κάποτε σε μια έξοχη, πέρνοντας μαζί του και τα «σύνεργα» της τέχνης του φυσικά για να ζωγραφίσει μερικούς πίνακες εκ του φυσικού.

Τό μεσημέρι, αφού τελείωσε την εργασία του, κατάκοπος καθώς ήταν έπιγε σε ένα πανδοχείο και έγευματίσε. Όταν ήρθε η ώρα όμως της πληρωμής, άντελήγη ότι είχε λησμονήσει να πάρη μαζί του χρήματα. Χωρίς να χάση τότε καιρό, άνοιξε τ' κουτί με τις μογιές του, πήρε ένα κομμάτι χαρτί κι' ένα πινέλλο, και με δυο-τρεις πινέλλιες, ζωγράφισε έναν ζητάνο που περνούσε κεινή την ώρα από τόν δρόμο.

Ένας Άγγλος φιλότεχνος που έτυχε να γευματίζη στο γειτονικό του τραπέζι, μόλις είδε τ'ό σκίτσο, ζήτησε να τ'ό αγοράσει άμεσα.

Ο Τενιβ έδέχθη, πήρε τα χρήματα προσκόλεσε τόν ζητάνο στο τραπέζι του, τού έκανε τ'ό γεύμα, και πρός κατάπληξιν τού αγαθού πανδοχέως που είχε παρακολουθήση όλη τή σκηνή, πλήρωσε κατόπιν μεγαλοπρεπέστατα και σηκώθηκε κι' έφυγε.

Ο Γκάριγκ και ο Χόγκαρθ.

Ο μέγας ζωγράφος Χόγκαρθ, έπιθυμούσε να κάμη τ'ό σκίτσο τού φίλου του ποιητού Φιλντιγγ, για να τ'ό δημοσιεύση στο έξοφυλλο τών «Απάντων» του. Ο Φιλντιγγ όμως είχε πεθάνει χωρίς ν' άρση καμμία εικόνα του.

Ο περίφημος ήθοποιός Γκάριγκ, πληροφορηθείς τήν έπιθυμία τού ζωγράφου παρουσιάσθηκεν μια μέρα μπροστά του, έτσι μακιγιαρισμένος με τέτοιες γκριμάτσες στο πρόσωπο και με τέτοιες κινήσεις και έτσι ντυμένος πού ήταν ο ίδιος ο Φιλντιγγ.

Η όμοιότης αυτή ή τ'όσον τελεία, έκανε τόν Χόγκαρθ να τ'ό χάση... Λίγο έλειψε να λιποθυμήση. Μόλις όμως συνήλθε, ζωγράφισε άμέσως τ'ό πορτραίτο τού φίλου του, πέρνοντας ως πρότυπο τόν διάσημο ήθοποιό.

Κι' όταν τ'ό πορτραίτο δημοσιεύθη, όλοι τ'ό εύρηκαν καταπληκτικά πετυχημένο...

λεφτά κ' έφυγε τρεγάλα.

Έμεινε ή βασιλοπούλα μόνη στην κάμαρα κι' έπεσε στα γόνατα και προσκύναγε τόν Άγιο Μάρκο κι' έλεγε:

— Σ' εύχαριστώ, Άγιε Μάρκο πού μ' έγλύτωσες από τού θρωμάραπα τ'ό χέρια, σ' εύχαριστώ !...

Τάκουσε αυτά από μέσα απ' τήν κασέλλα ο Άράπη και δέν μπόρεσε να κρατηθή. Άρχισε να τρίζη τ'ό δόντια του πού ήταν ένας φόβος να τόν άκουθ. Άκουσε ή βασίλοπούλα τ'ό τρίξιμο, κοιτάζει και τι να ιδή; Τον Άράπη να τρίζη τ'ό δόντια του και να σερφογορεύζη τ'ό μάτια του άγρια-άγρια !...

Τόν γνώρισε άμέσως κι' από τόν φόβο της έβαλε μια φωνή κι' έπεσε έξω !

Έπρεξαν άμέσως και τήν σήκωσαν και πήγαν να τήν συναφέρουν. Σάν τήν συναφέραν, τούς λέει :

— Πηγαίνετέ με σ' άλλη κάμαρη και φέρτε τόν παπα γιατί πεθαίνω !

Τήν πήγαν σ' άλλη κάμαρα κ' έφεραν άμέσως έναν παπα. Μόλις ήρθε, σηκώθηκε ή βασίλοπούλα απ' τ'ό κρεβάτι και τού λέει :

— Παπά μου, έγώ δέν έχω τίποτε. Τό και τ'ό μου συμβαίνει...

Και τού διηγήθηκε τήν ιστορία...

— Πού,ε τώρα ο Άράπη; ρωτάει ο παπάς.

— Μέσα στην κασέλλα λέει ή βασίλοπούλα.

— Έννοια σου, τής άποκρίνεται ο παπάς, έγώ θά τόν διορθώσω.

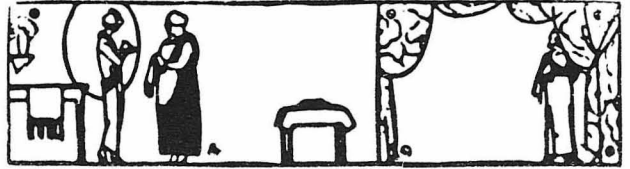
Βγήκε λοιπον έξω και πρόσταξε να βάλουν άμέσως στη φωτιά όλα τ'ά σιδερικά, τίς μασίες, τίς νανάλιες και τ'ά καρφιά πού βρίσκονταν στο παλάτι.

Και σάν τ'ά έβαλε κι' έκαψαν καλά-καλά άρπαζει μια μασιά και τήν χώνει στο μάτι τού Άράπη.

— Τσίρρρ ! έκανε τ'ό μάτι τσιτσιριζοντας φριχτά.

Έσοκωσε ο Άράπη, ούρλιαξε, φραξέ, μ'ά ο παπάς πρόρτασε και τοβήωσε τή μασιά και σ' άλλο μάτι. Και σάν τον τυφλώσαν για καλά τόν άλυσσέδσαν και τόν ρίθανε στα σίσερα και τόν κάμανε λιανά κομμάτια !... Έτσι γλύτωσε ή βασίλοπούλα από δαύτον κ' έζησε εύτυχισμένα με τ'ό βασιλόπουλο...

Γεωργία Τερσούλη

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΣ...

Τ'ό Εὐαγγέλιο τής Σαμαρείτιδος. Γιατί ο Χριστός μετά τήν Ανάστασί του παρουσιάστηκε σε γυναίκες. Η εὐγένεια τών άνδρών. Η σκληρότης τών γυναικών, κτλ. κτλ.

Κάποιος Ιεροκήρυξ, μιλώντας από τού άμβωνος για τ'ό εὐαγγέλιο τής Σαμαρείτιδος, ειπε :

— Μήν παραξενευθήτε, άδελφοί μου, έπειδή βαστάει τόσο πολυ τ'ό εὐαγγέλιο αυτό. Λάβετε υπ' όψιν σας ότι σ'ας μιλεί μια γυναίκα !...

Κάποιος άλλος πάλι, κηρύττοντας τόν λόγο τού Θεου τήν ήμέρα τού Πάσχα, ειπε μεταξύ άλλων, ότι όταν ο Ιησους άνεστήθη πρωτοπαρουσιάσθηκε σε γυναίκες έπίτδες για να... διαδοθή γρηγορώτερα ή ειδήσι τής αναστάσεώς του !...

Κατά τόν μεσαιώνα, ένας Ιταλός έγραψε ένα βιβλίο δια τού όποιου άπεδείκνυε ότι ή γυναίκες δέν έχουν ψυχή και ότι, συνεπώς, δέν ανήκουν εις τ'ό καθαυτό ανθρωπίνo γένος άλλ' ότι αποτελούν ένα είδος ξεχωριστό, μεταξύ ανδρώπων και τών ζώων.

Τό βιβλίο κυκλοφόρησε στην άρχη γραμμένο σε Λατινική γλώσσα. Κατόπιν όμως ο συγγραφέας τον τ'ό έξεδωσε και Ιταλικά, όποτε άπηγορεύθη ή κυκλοφορία του από τήν Ιερά Έξέταση, γιατί ο συγγραφέας του, για να υποστηρίξη τ'ό θέμα του, άνεφερε ένα σοφό ρητά και άποφθέγματα τών Γραφών.

Τό νόστιμο μολτατούα ειπε ότι υπήρξαν πολλοί, μεταξύ τών όποιων και γυναίκες πού πιστεύαν τή θεωρία τού Ιταλου σοφο.

Σχετικώς με τήν ευγένεια τών παλαιών άριστοκρατών, διηγούνται τ'ό έξής ανέκδοτο :

Ο Στρατάρχης τής Γαλλίας Μπουνκό άσασπιστής τού Βασιλέως Κορόλου τού δου καθώς έκανε μια μέρα τόν συνηθισμένο του περιπατο με τ' άλλογο, συνάντησε στο δρόμο του κοινές γυναίκες ασμνότατα όμως ντυμένες, ή όποιες τόν χαιρετήσαν. Ο στρατάρχης έσπευσε άμέσως να τούς ανταποδώση τόν χαιρετισμό. Ο φίλος του τότε ντε Κολινύ ο όποιος τόν συνάδευε, στάθηκε και τού ειπε :

— Ξέρετε, έξοχώτατε, τί ειδους γυναίκες ήσαν αυτές πού χαιρετήσατε προηγουμένως ;...

— Όχι, άπήνητησε ο στρατάρχης.

— Ήσαν δυο κοινές γυναίκες...

— Δέν τ'ό εγνωρίζω... Προτιμώ όμως φίλε μου, να χαιρετήσω δυο γυναίκες τού δρόμου πού να έκληφθώ ως άγενής μη ανταποδίδοντας τόν χαιρετισμό σε δυο κυρίες...

Ιδού τώρα κι' ένα άπόσπασμα από τ'ό «Ημερολόγιο» τού Κολέ, στο όποιο ζωγραφίζεται όλη ή σκληρότης τών γυναικών :

...Κατά τή διάρκεια τών βασιαντιπρωών στα όποια υπεβλήθη πριν θανατωθή ο άποπειραθείς να δολοφονήση τόν βασιλέα τής Γαλλίας Λουδοβίκο 16ο Νταμιέν, κομμά άπο τίς γυναίκες πού παρακολουθούσαν τ'ό μαρτύριο του δέν έδειξαν τήν παραμικρή συγκίνηση.

Ο Νταμιέν, ως γνωστόν, ειχε καταδικασθεί να διαμελισθή ζωντανός. Προς τούτο έδσαν τ'ό χέρια του και τ'ά πόδια του σε τέσσερα άλογα τ'ά όποια οι δημοί έβίαζαν να τρέξουν προς τέσσερες άντιθετους διευθύνσεις. Το μαρτύριο αυτό τού δυστυχισμένου Νταμιέν διήρκεσε δυο ώρες άριθώς. Η πιο άρατες και κομψές παριζιάνες, ειχαν φροντισει άπ' νωρίς να νοικιάσουν διάφορα «παράθυρα» που έβλεπαν στην πλατεία όπου θά έλάμβανε χωρην ή έτελειος, για να μη χάσουν καμμία λεπτομέρεια τού άπολαυστικού αυτού θεάματος. Και πράγματι ένάο ή περισσότεροι άνδρες πού τις συνάδευαν άναγκασθήσαν να μπουν μεσα στα δωμάτια για να μη βλέπουν τ'ό φρικιαστικό θεαμα, πολλοι δε απ' αυτούς λιποθύμησαν, αυτές, παρέμειναν άπαθείς και άσυγκινητες στη θέσι τοις ό, τήν τελευταία στιγμή.

Διηγούνται μάλιστα ότι ή νεαρά κυρία Πεντρον, μια απ' τίς όραιότερες παριζιάνες, βλέποντας τόν κόπο πού κατέβαλαν τ'ά άλογα για να διαμελισούν τόν κατάτιο, έφώνασε με οίκτο :

— Τά...κακόμοιρα τ'ά άλογα !

Παρακολουθήστε τ'ό νέο μας μυθιστόρημα

"Ο ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ,"

πού άρχισε στο φυλλο αυτό.

Ειπε από τ'ό ώραιότερα ήποτικα μυθιστορήματα, γεμάτο μυστήρια, γοητεία, περιπέτειας.

Τ'ό μυθιστόρημα τής φρίκης και τού τρόμου

"ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ,"

προσεχέστατα, εις άντικατάστασιν τής «Γυναίκας πού πρόδωσε».